

Julesøndag 2020, litanier og salmer

Præludium

Løsensord: Lykkelig den mand, der tager sin tilflugt til Herren. *Sl. 40,5*

Læretæst: Så meget mere fast står profeternes tale for os, og den gør I ret i at være opmærksomme på som på en lampe, der skinner på et mørkt sted, indtil dagen bryder frem, og morgenstjernen stiger op i jeres hjerter. *2. Pet. 1,19*

Mel. B. K. 132

858

<p>1. Immanuel, velkommen vær,
vær hilset af mig arme!
Tak; at du havde mig så kær
og ville dig forbarme!
At frelse mig du kom herved,
jeg fatter ej slig kærlighed,
men dig med tak tilbeder.</p> <p>2. Jeg vandrer her i fremmed land,
min sti med gråd jeg væder,
men når, dit navn jeg mindes kan.,
mit hjerte dog sig glæder;
du hedder jo Immanuel,
thi kan du ej min arme sjæl
til nogen tid forglemme.</p> | <p>3. Jeg vil i min udlændighed
af anden trøst ej vide,
end hvad du ud af kærlighed
for mig har villet lide.
Jeg ved, at du med denne trøst
mig, som så dyrt du har genløst,
vil til mit hjem ledsage.</p> <p>4. Gå du kun med mig, hvor jeg går,
så går jeg dig til ære!
Den lægedom i dine sår
lad daglig ny mig være!
Og når jeg tårer fælde må,
skal hjertet efter dig kun slå,
til du igen mig trøster.</p> |
|--|--|

N. J. Holm.

INDGANG 5.

(Efter Løsensordet og indgangssalmen rejser menigheden sig og præsten siger:)

P. Herre du evige Gud, skaberen af den vide jord, som lagde en vej i havet, en sti i de vældige vande, for hvem folkene er som dråber i en spand. Tusind år er i dine øjne som dagen i går, der er forbi; du Herre Gud bliver ikke træt og udmattet, men du giver den udmattede kraft, den kraftesløse giver du ny styrke, - du, som tilgiver al vor skyld og helbreder alle vore sygdomme, - du bor i et utilgængeligt lys, men dog er du nær ved alle, der kalder på dig, alle der kalder på dig i oprigtighed.

*Du den nye verdens skaber,
vis på os, hvad du formår!
Kæmp, så verdens fyrste taber,
vind, så Jesu ord består!
Byg dit tempel i vort bryst,
fyld Guds hus med himmel-lyst!*

P. Se, hvor stor kærlighed Faderen har vist os, at vi kaldes Guds børn! Derfor bøjer vi vore knæ for Faderen, efter hvem hvert faderforhold i himlene og på jorden har navn:
Vor Fader, du som er i himlene!

M. Helliget vorde dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde. Thi dit er riget og magten og æren i evighed! Amen.

*M. Pris ham, gamle! Pris ham, unge!
Pris hans navn, hver barnetunge!*

(Menigheden sætter sig)

P. Kristus, du Guds Lam!

M. Bønhør os

P. Fra ligegyldighed mod din fortjeneste og din død, fra al vildfarelse, fra al synd, fra den evige død

M. bevar os, kære Herre Gud!

**P. Din fødsel som menneske
din lydighed indtil døden,
din bitre lidelse og død,
din sejrige opstandelse og himmelfart,
din sidde ved Guds højre hånd,
dit ord og dine sakramenter,
din genkomst i herlighed**

M. trøste os, kære Herre Gud!

Vi arme syndere beder: Bønhør os, kære Herre Gud!

P. Styr og led din hellige kirke.

Lad korsets ord blive modtaget af dem, der er kaldede efter dit navn.

Send trofaste arbejdere ud til din høst;

hjælp alle biskopper, hyrder og tjenere i din kirke at forkynde dit ord om frelse og at leve et helligt liv. Giv din Ånd og kraft til ordets forkyndere og bered hjerterne til tjeneste i dit hus. (Led vor Brødrekirkes synode ved din Helligånd, og lad alle beslutninger være velsignet af dig).

Hold os til dit salige ord helt til dages ende.

Foren alle Guds børn til én ånd, så de må elske hinanden af et rent hjerte og stræbe efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd; giv dit folk, at de må bo under din beskyttelse, og opluk hjerterne for dit evangelium;

stands al forargelig og forførende lære og tom gudsyndelse fra dit folk;

vær dine tjeneres lys og trøst blandt kristne og hedninger;

ban deres vej og stræk deres teltsnore langt ud, så at hedningerne snart fuldtalligt kommer ind i dit rige; frels Israel fra dets blindhed;

og måtte også Ismael¹ leve for dit ansigt!

*M. Lad dit rige vidt udbredes,
jordens folk til frelse ledes!*

P. Giv alle folk og deres regeringer på jorden fred og enighed, hør vor bøn for dem alle.

Værn vort folk og fædreland og alle, der styrer og råder folket.

Velsign vor dronning (konge) og al øvrighed; udrust dem med indsigt og handlekraft.

¹ Muslimer. 1. Mos. 17,18

Velsign regering og folketing, og velsign os i vort jordiske kald.
Befri os for strid og oprør, fra krig og blodsudgydelse; og giv at retfærdighed, sandhed og kærlighed må blive fremmet iblandt os.

M. Bønhør os, kære Herre Gud.

P. Skån os fra alt ondt. Skån os for hærgende sygdom, for sult og misvækst, for krig og undertrykkelse, for ulykke og ødelæggelse. Lad denne jord være under din velsignelse. Tag vor menigheds husholdning i din hånd; og lad alle vore erhverv være helligede for dig; giv os i alt, hvad vi gør, et ærligt og oprigtigt sind. Velsign alt arbejde, der udføres med flid og trofasthed; hjælp os altid til at være villige til at vise kærlighed imod enhver; lad os aldrig glemme at gøre vel og dele med andre.

M. *Så skal verden også lære,
at vi dine venner ere.*

P. Kom til vore hjem og familier; velsign og hellige du ægteskabet; giv at vore børn må blive opdraget i Herrens formaning og tidligt fyldes af din nåde; opfyld alle lærere med din Ånd og lad arbejdet i skolerne lykkes for dit ansigt;

(Velsign vore konfirmanders undervisning og lad dem åbne deres hjerter for dig);
hold vore unge fast hos dig, bevar dem i anfægtelsens time.

Husk vore menighedsmedlemmer, som bor andre steder og lad dem som levende sten bygges op til et åndeligt hus. Lad os alle vokse i nåde og kundskab og udgyd din Helligånd over alle tjenere og tjenerinder.

M. Bønhør os kære Herre Gud.

P. Du menneskenes ven og frelser! Send din hjælp til alle, som er i nød og fare; velsign alle der rejser på landjorden, i luften og på havet. Beskyt alle, der er på farlige rejser. Giv alle sørgende og anfægtede trøst; vær nær hos de ensomme og støt de gamle med det håb, at de snart skal være hjemme hos dig. Vær du enkers trøst, de forældreløses far og send hjælp til alle fattige og undertrykte; besøg de fængslede og led dem til omvendelse og sæt de uskyldigt fængslede fri. Vær de syges hjælp og tilflugt; og når du lader menneskebørnene dø, så husk, at du ikke alene er død for vore, men for hele verdens synder.

- Ja du Gud over alle ting, højlovet i evighed, bliv alle menneskers frelser, forbarm dig over alle dine skabninger; for du har jo ved dit blod forliget verden med dig selv, både den himmelske og den jordiske.

M. Bønhør os kære Herre Gud!

P. Lær os at tælle vore dage og huske, at vi skal dø, og forbered os til en salig hjemgang; lad os forblive i evigt samfund med din menighed her og hisset, og lad os engang i fællesskab hvile fra vor møje hjemme hos dig, lovprise og tjene dig i dit rige i evig retfærdighed, hellighed og salighed.

M. Bønhør os, kære Herre Gud!

Amen.

Læsning: Esajas' Boge, kapitel 63, vers 7-9

125

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: Carl Nielsen 1914
Jeg råber fast, o Herre

1. Mit hjerte altid vanker
i Jesu føderum,
did samles mine tanker
i deres hovedsum;
dér er min længsel hjemme,
dér har min tro sin skat,
jeg kan dig aldrig glemme,
du søde julenat.
2. Du mørke stald skal være
mit hjertes frydeslot,
dér kan jeg daglig lære
at glemme verdens spot;
dér kan jeg bedst besinde,
hvori min ros består,
når Jesu krybber minde
mig ret til hjerte går.
3. Men ak! hvad skal jeg sige,
når jeg vil tænke på,
at Gud af Himmerige
i stalden ligge må,
at Himlens fryd og ære,
det levende Guds Ord,
skal så foragtet være
på denne slemme jord!
4. En perle, der forgættes,
så nøje ledes op,
den blanke demant sættes
i gylden kronens top;
man kaster ej en drue
blandt tørre grene ned;
skal jeg min Gud da skue
i sådan usselhed?
5. Hvi skulle herresale
ej for dig pyntet stå?

- Du havde at befale,
hvad end du peged på.
Hvi lod du dig ej svøbe
i lyset som et bånd
og jordens konger løbe
at kysse på din hånd?
6. Hvi lod du ej udspænde
en himmel til dit telt
og stjernefakler brænde,
o store Himmel-helt?
Hvi lod sig ej til syne
en mægtig englevagt,
som dig i silkedyne
så prægtig burde lagt?
 7. Nej! Jesus får sit leje
i denne gode jul,
hvor betlere de pleje
at lægge sig i skjul;
det var og ej hans eget,
det hø, hvori han lå,
han havde ej så meget,
han kunne ligge på.
 8. En spurv dog har sin rede
og sikre hvilebo,
en svale ej tør lede
om nattely og ro,
en løve véd sin hule,
hvor den sin ro kan få;
skal da min Gud sig skjule
i andres stald og strå?
 9. Ak, kom! jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom, Jesus, dog herind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den selv jo købt,
så skal du blive trolig
udi mit hjerte svøbt.

Hans Adolph Brorson 1732.

Læsning: Lukas-evangeliet, kapitel 2, vers 25-40

Prædiken

106

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: Philipp Nicolai 1599

1. Af højheden oprunden er
en morgenstjerne klar og nær,
af sandhed og af nåde;
du Jakobs-stammens nye skud,
du Davids søn, min konning prud,
mig fryder overmåde,
liflig, venlig,
skøn og herlig, stor og kærlig,
rig på gaver!
Lys og liv i dig jeg haver!
2. Du lille barn så favr og skøn,
Gud Faders og Marias Søn,
o du højbårne konning!
Du lilje i mit hjerterum,
dit riges evangelium
er sødt som mælk og honning.
Kære Herre,
Hosianna, Himlens manna,
dig til ære
glad i ånden vil jeg være.
3. Min sjæl i Gud da fryder sig,
når mildelig du ser til mig
med miskundhedens øje.
O Jesus Krist, min frelser god,
dit ord med Ånd og kød og blod
mig salighed tilføje!

- Tag mig, favn mig,
gyd i barmen Himmel-varmen,
at din nåde
ved dit ord må ene råde!
4. O Fader Gud, o Herre blid,
du i din Søn fra evig tid,
så inderlig mig elskte!
Din Søn har selv trolovet mig,
jeg er hans brud så inderlig,
han mig til livet frelste.
Eja, eja,
han det giver, at jeg bliver
i stor glæde
hist i herlighedens sæde.
 5. Jeg er nu glad og stoler på,
min frelser er mit A og Å,
begyndelse og ende.¹
Han fører mig med lov og pris
til Himmerig, til Paradis,
fra jammer og elende.
Amen, amen,
kom du milde Jesus lille,
tøv ej længe!
Lyst til dig mit hjerte trænge!

Philipp Nicolai 1599.
Hans Christensen Sthen omkr. 1600.
Bearbejdet 1850.

¹ Åb 22,13

Bekendtgørelser

121

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: Schlesisk 18. årh.

1. Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælens pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
gå vi til Paradis med sang.
2. Tider skal komme,
tider skal henrulle,

- slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.
3. Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. Ingemann 1850.

SLUTNINGSLITANI.

(Menigheden rejser sig)

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!**M. Forbarm dig over os!****P.** O du Guds Lam, som bærer verdens synd!**M. Forbarm dig over os!****P.** O du Guds Lam, som bærer verdens synd!**M. Giv os din fred.**

P. Ære være Guds-Lammet, som blev slagtet, og som med sit blod købte sit folk ud af alle stammer og tungemål, den Herre, der har erhvervet vore sjæle for sig, ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod, ham, der døde for os én gang for alle, for at også vi skal afdø fra synden, ham, der opstod for os, for at også vi skal opstå, ham, som er faret op til himlen, for at gøre en plads rede for os, ham, hvem engle og myndigheder og magter er underlagt, ham være ære til alle tider i den menighed, som venter på ham her og i den, som venter på ham derhjemme,

M. fra evighed til evighed! Amen.

P. Og nu, bliv i ham, for at vi, når han åbenbares, må have frimodighed og ikke blive til skamme for ham ved hans komme.

*M. Min sjæl er frelst fra synd og død,
 jeg løfter højt min stemme:
 Mig er i dag en frelser fød,
 det vil jeg aldrig glemme!
 Nu har og jeg en Fader der,
 hvorfra kom hid Guds englehær,
 og Jesus er min broder;
 hans Himmel er mit fædreland,
 og livet her min prøvestand,
 men kirken er min moder!*

J. Nordal Brun 1786

P. Herren velsigne dig og bevare dig!
 Herren lade sit ansigt lyse over dig
 og være dig nådig!
 Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred! –

M. Amen, amen, amen**Postludium**